

ה ע ת ק

4.3.64

לוי היקר,

ממרומי האויר, בדרך לוינה, שלוחה ברכתנו הלבבית
שלי ושל צפורה, לך ולרעייתך.

רק לאחר שהלכת מאתי אחמול בבוקר נודע לי הדבר וממילא
תמהתי על כי לא פצית פיך. אבל כשראייתי את החדשה בעתונים עלה בדעתי שמא
התפלאה אתה על אי-תגובתי למה שנמפרסם. האמת היא כי עודני מחזיק בחומתי
ומעיף עין בבוקר השכם רק על "דבר", ואילו עתונים אחרים מגיעים לידי רק
כעבור זמן. הרי ששתי התמיהות - העובדתית שלי והמשוערת שלך - תורצו.

בברכה כל טוב לשניכם.

(-) משה

הלוי: האם יגיד
אני יושב/ים
הדברים
עין